

**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

Boży plan budowania Kościoła

„Odwieczny Ojciec, (...) stworzył cały świat, (...) w swoim Synu: »Wierzących w Chrystusa postanowił zwołać w Kościół święty«. Ta »rodzina Boża« konstytuuje się i urzeczywistnia stopniowo w ciągu kolejnych etapów historii ludzkiej, według postanowień Ojca: Kościół więc «zapowiedziany w figurach już od początku świata, cudownie przygotowany w historii narodu izraelskiego i w Starym Przymierzu, założony w «czasach ostatecznych», został ukazany przez wylanie Ducha, a osiągnie swoje wypełnienie w chwale na końcu wieków”.

Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 759.

„Również i wy, jako żywe kamienie, służycie do budowy duchowego domu”.

1P 2,5.

Do
refleksji

Pan Bóg stworzył świat i człowieka z miłości. W swoim planie chciał, aby człowiek żył w bliskości z Nim. Dlatego też już od stworzenia świata przygotowuje swój Kościół: powołuje ludzi, którzy będą z pokolenie na pokolenia odpowiadać miłością na Jego miłość. Przygotowaniem Kościoła jest cała historia Starego Testamentu, podczas której Bóg troszczy się o Naród Wybrany, prowadzi go, opiekuje się nim, a jeśli jest taka potrzeba, również karci i wzywa do nawrócenia.

W końcu posłał na świat swojego Syna, aby swoim życiem, nauczaniem, ale przede wszystkim męką, śmiercią i zmartwychwstaniem umożliwił nam ponownie pełne zjednoczenie z Bogiem. Chrystus ustanawia Kościół, Nowy Lud, odkupiony z grzechów, który ukazuje się w całej pełni w dniu Pięćdziesiątnicy. Duch Święty zstępuje na apostołów, a ci wyruszają w świat nauczając wszystkie narody. Tak się dzieje i będzie działo aż po kres czasów, gdy wszyscy na nowo zjednoczymy się z Bogiem w Jego Domu.

Zadanie

Także my uczestniczymy w tej sztafecie dziejów, także my mamy swój wkład w rozwój Kościoła.

- Jaki jest mój udział w budowanie Kościoła na ziemi?
- Co robię, aby inni, których spotykam na swojej drodze, (szczególnie najbliżsi) mogli żyć w łączności z Panem Bogiem?

**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

Duch Święty działa w Kościele

„Aby Kościół mógł wypełniać swoje posłanie, Duch Święty »uposaża go w rozmaite dary hierarchiczne oraz charyzmatyczne i przy ich pomocy nim kieruje...«”.

Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 768.

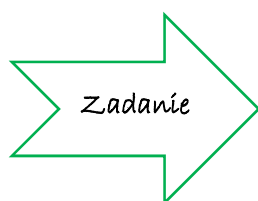
Do
refleksji

Po zesłaniu Ducha Świętego na apostołów, Kościół zaczął się szybko rozwijać i ciągle jest „w budowie”. Zmieniają się pokolenia, ale budowanie Kościoła się nie kończy. Nieustannie dochodzą nowe cegły, komórki, owce i młode kłosa – o czym mówi *Katechizm Kościoła Katolickiego* (nr 753–757).

Pan Bóg zaprasza każdego z nas do budowania Kościoła. Do życia w społeczności ludzi, których głównym celem jest życie z Bogiem, wedle Jego zamysłu, tj. w relacji miłości i wzajemnej pomocy.

Każdy z nas jest jedyny i неповtarzalny, wyposażony w inne dary i charyzmaty. Droga życia każdego z nas jest inna, inne mamy zadanie do spełnienia w historii świata. Pan Bóg przeznaczył dla nas konkretne zadanie, które ma się urzeczywistniać tu i teraz, w tym momencie dziejów. Jest to powołanie żony, męża, rodziców, a może osoby samotnej. Może mamy dar cierpliwego wysłuchiwanie innych, może mądrego udzielania rad i pomocy, a może radość czerpiemy w publicznych wystąpieniach. Warto to wszystko wykorzystywać dla większe chwały Bożej.

Duch Święty działa w Kościele, by nam udzielać potrzebnych darów, abyśmy potrafili wzajemnie się uzupełniać, abyśmy potrafili obdarzać się miłością – każdy według własnych zdolności i talentów. Duch Święty w końcu, kieruje Kościołem, abyśmy bezpiecznie mogli dotrzeć do domu Ojca, pomagając sobie wzajemnie w tej drodze.

Zadanie

Wypisz sobie na kartce wszystkie swoje zdolności, talenty, charyzmaty, które otrzymałeś od Pana Boga.

Odpowiedz sobie na pytania:

- Jaka jest moja rola we wspólnocie Kościoła?
- Jak realizuję swoje powołanie?

**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

Buduję Kościół w każdej chwili życia

„Dopiero tam, gdzie dostrzegamy Boga, zaczynamy żyć naprawdę. Dopiero tam, gdzie w Chrystusie spotykamy żywego Boga, uczymy się, czym jest życie. Nie jesteśmy bezsensownym i przypadkowym produktem ewolucji. Każdy z nas jest owocem myśli Boga. Każdy jest chciany, kochany i potrzebny”.

Youcat, Kurs wiary, s. 22.

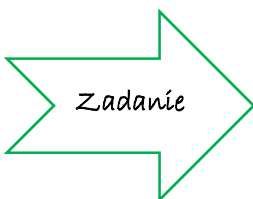
Do
refleksji

Apostołowie po zesłaniu Ducha Świętego ruszyli w świat głosić Dobrą Nowinę o Jezusie. Także każdy ochrzczony jest do tego powołany, aby w swoim środowisku, świadczyć o Bożej miłości i sensie ofiary Jezusa Chrystusa.

Warto się zastanowić, jakie daję świadectwo innym? Czy przez to, co robię, mówię, daję świadectwo o Bogu i tym samym przyczyniam się do budowania Kościoła? A może lepiej nie brać ze mnie przykładu?

Każdy z nas jest komórką w Ciele Chrystusa. Czy jesteśmy żywymi komórkami, w których tętni życie Boże? A może jestem już komórką, w której doszło do zakażenia złem tak dalece, że zarażam następne, jeszcze zdrowe komórki Kościoła.

Dla Pana Boga, dla Kościoła to nie jest obojętne kim jestem, jak żyję, jakie podejmuję decyzje.

Zadanie

W modlitwie porozmawiaj z Jezusem o sobie. Pomyśl i zapisz, co mogę zrobić, aby coraz bardziej żyć miłością: do małżonka, dzieci, przyjaciół i znajomych, ludzi z otoczenia. Zaczynaj to wprowadzać w życie.

CZĘŚĆ II: BUDOWANIE KOŚCIOŁA

**Wierzę
w Kościół
Chrystusowy**
Program duszpasterski
dla Kościoła w Polsce
na rok 2022/2023

Moja rodzina staje się Kościółem domowym

„Z małżeństwa chrześcijańskiego bowiem wywodzi się rodzina, a w niej rodzą się nowi obywatele społeczności ludzkiej, którzy dzięki łasce Ducha Świętego stają się przez chrzest synami Bożymi, aby Lud Boży trwał poprzez wieki. W tym domowym niejako Kościele rodzice za pomocą słowa i przykładu winni być dla dzieci swoich pierwszymi zwiastunami wiary i pielęgnować właściwe każdemu z nich powołanie, ze szczególną zaś troskliwością powołanie duchowne”.

Sobór Watykański II, *Konstytucja dogmatyczna o Kościele*, nr 11.

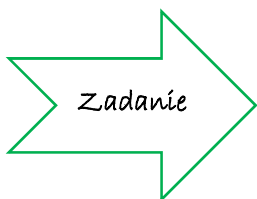

Do
refleksji

Każda rodzina jest powołana do tego, aby stawać się małym Kościołem – Kościołem domowym. Dom jest ostoją, przystanią, miejscem odpoczynku i wytchnienia po trudach całego dnia, ale nasz dom może (i powinien) stać się również przestrzenią działania Pana Boga.

Kościół domowy budujemy przez wspólną modlitwę rodzinną/małżeńską, przez uczestnictwo w Eucharystii w każdą niedzielę, a może także w tygodniu. Budowanie Królestwa Bożego, to również wzajemne przebaczenie i proszenie o przebaczenie oraz systematyczne korzystanie z sakramentu pokuty i pojednania.

Kościół w rodzinie budujemy także przez codzienne praktykowanie miłości: wzajemną pomoc w codziennych obowiązkach, wzajemne wsparcie, wspólne spędzanie czasu, rodzinne przeżywanie radości i smutków, sukcesów i porażek. To podtrzymywanie zwyczajów i rytuałów rodzinnych związanych ze świętami, uroczystościami rodzinnymi, ale też takimi zwyczajnymi dnia codziennego, np. wspólne posiłki. Budowanie Kościoła domowego, to także wzajemna pomoc w odkrywaniu swojego powołania, zdolności, talentów, tego wszystkiego, co możemy wykorzystać dla dobra innych.

Zadanie

Ustalmy wspólnie 3 zadania dla naszej rodziny, które:

- pogłębią naszą więź z Bogiem (np. modlitwa rodzinna, adoracja, wspólna Eucharystia, pielgrzymka, rekolekcje, itp.);
- które umocnią naszą wzajemną miłość (np. wspólne przygotowania uroczystości, wyjazd rodzinny, rozmowa itp.);
- które pozwolą odkryć w sobie coś nowego (np. warsztaty lepienia z gliny, konkurs malarstwa rodzinnego itp.).